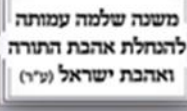

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפונסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגאון הרה"צ נסים ב"ר נחום מאיר קרליץ זצ"ל

ר' מנחם יצחק בנימין ב"ר יוסף חיים ברלמן ע"ה

הרה"ק רבי חיים אבישלום ב"ר עזרא אליהו כהן זצוק"ל

משנה ה'

עולת העוף פיצד היתה נעשית כיצד היו מקריבים את קרבן עולת העוף, **עלה** הכהן **בפבש** המזבח, **ופנה** ימינה **לסובב** אל מקום סובב המזבח (ראה איור פרק ה' משנה ג), **בא לו לקרן דרומית מזרחית** שהיא מקום מליקת קרבן עולת העוף, לפי שזהו המקום הכי קרוב לבית הדשן (כמו שמבואר במשנה ב), **היה מולק את ראשה ממול ערפה** הכהן היה חותך מצד העורף את ראש העוף עם ציפורן אגודל יד ימין, **ומבדיל** והיה מפריד את הראש מהגוף. **וממצה את דמה על קיר המזבח** והיה מקרב את מקום המליקה לקיר המזבח ולוחץ חזק על מקום המליקה כדי שהדם ייצא*. **נטל את הראש** ראש הקרבן, **והקיף** וקירב את **בית מליקתו** מקום המליקה (החיתוך) **למזבח** כדי לסחוט את הדם שנשאר בראש, אח"כ **וספגו במלח** שפך מלח על ראש הקרבן**, **וזרקו על גבי האשים** ולאחר מכן זרק את ראש הקרבן לאש שהיתה על גבי המזבח. **בא לו לגוף** לאחר שסיים הכהן את עבודת הקודש עם ראש הקרבן, עבר לעסוק בגוף הקרבן, **והסיר את המראה** הזפק***, **ואת הנוצה** הנוצות שעל העור כנגד מקום הזפק, **ואת בני מעים היוצאים עמה** ביחד עם הזפק היה הכהן מוציא גם את בני המעיים של העוף, **והשליכן** את כל מה שהוציא זרק **לבית הדשן** שהיה נמצא בדרום המזבח. לאחר מכן **שסע** היה הכהן חותך את גוף העוף בין כנפיו (מעין פתיחה של העוף לשניים), **ולא הבדיל** אבל לא היה חותך את גוף העוף לשתי חתיכות נפרדות **ואם הבדיל** ואם בטעות הגוף היה נחצה לשתיים ע"י החיתוך - **כָּשֶׁר** בדיעבד הקרבן כשר. לאחר שיסוי גוף העוף **וספגו במלח** היה מולח אותו במלח, **וזרקו על גבי האשים** והיה זורק אותו אל האש שהיתה על המזבח.

סדר הקרבת עולת העוף

1. מליקה
2. הפרדת הראש מהגוף
3. מיצוי הדם על המזבח
4. הספגת הראש במלח
5. זריקת הראש אל אש המזבח
6. הסרת המוראה עם בני המעיים וזריקתם לבית הדשן
7. שיסוי גוף העוף ומליחתו
8. זריקת גוף העוף אל האש אשר על המזבח

*ולא היה מזה מהדם על המזבח כמו בקרבן חטאת העוף

** משני טעמים א. לקיים את מה שכתוב על כל קרבן תקריב מלח, ב. כדי שהראש יספוג את המלח

*** הזפק הוא איבר פנימי, חלק ממערכת העיכול בעופות, הוא איבר דמוי צינור, בעל דפנות דקיקות, המשמש לאחסון מזון לפני עיכולו.

רבינו עובדיה מברטנורא

עלה בכבש - לפי שעולת העוף נעשית למעלה, דלא כתיב בעולת העוף יסוד, אלא בחטאת העוף בלבד. ובבהמה איפכא, דחטאת בהמה נעשית למעלה דכתיב בה קרנות המזבח, ועולת בהמה למטה דכתיב (שם ד') אל יסוד מזבח העולה, תלה היסוד בעולה.

בא לו לקרן דרומית מזרחית - לפי שהיא קרובה לבית הדשן ששם משליך המוראה והנוצה.

ממול ערפה - מול הרואה את ערפה. והוא אחורי הצואר. ואף על פי שלא נאמר בעולה מול עורף, למדנו בה מול עורף מחטאת.

ומבדיל - חותך שני סימנים. דמדכתיב בחטאת העוף ולא יבדיל, למדנו שבעולת העוף מבדיל.

והקיף בית מליקתו למזבח - מקרב ודיוק בית המליקה בקיר המזבח כדי שיתמצה הדם.

ספגו במלח - לשון שאיבה ולקידחה, כמו ספג את הארבעים. אף כאן נותן עליו מלח כדי שיהא הראש מושך ומקבל המלח. פירוש אחר, ספגו בגימ'ל כמו סופקו בקרף, לשון "ויספוק את כפיו" (במדבר כ"ד).

מוראה - זפק.

נוצה - קודר בו כמין ארובה ונטול כל העור והנוצה שכנגד הזפק עם הזפק ומשליך.

שסע - את העוף בין אגפים ולא היה מבדיל.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ו'

אם הכהן לא הסיר מקרבן עולת העוף לא את המראָה, ולא את הנוצה, ולא את פני מעים היוצאין עמה, ולא ספגו במלח בכל המקרים הנ"ל גם אם לא עשה אותם, הקרבן כשר, לפי ש... כל ששנה בה ולא עשה בקרבן את כל הפעולות שצריכים לבצע בו מאחר לאחר שמצה את דמה מיצוי הדם - פְּשָׁרָה* הקרבן כשר, לפי שעיקר העבודה בקרבן עולת העוף הוא מיצוי הדם על המזבח. הבדיל פחטאת אם בחטאת העוף הפריד בין הראש לגוף, ולא הבדיל בעולה ובעולת העוף לא הפריד בין הראש לגוף וחתך רק את הוושט או הקנה - פְּסָל הקרבן נפסל לפי ששינה דברים לפני מיצוי הדם על המזבח. אם הכהן מצה דם הראש על המזבח, ולא מצה דם הגוף על המזבח - פְּסוּלָה הקרבן פסול, לפי שרוב הדם נמצא בגוף ולא בראש. אבל אם מצה דם הגוף על המזבח, ולא מצה דם הראש על המזבח - פְּשָׁרָה הקרבן כשר.

*לפי שאת כל השינויים בקרבן עשה לאחר מיצוי הדם על המזבח

רבינו עובדיה מברטנורא
הבדיל בחטאת - שמולק
שני סימנים בחטאת.
או לא הבדיל בעולה -
שמולק בה סימן אחד.
פסול - דכל שינוי שהוא
לפני עבודת הדם פסול.
ולא מיצה דם הגוף פסולה
- דעיקר דמים בגוף הוא
דשכיחי.